

Het Sliedrechts dialect

(193)

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging
"Sliedrecht")

'N WURREFIE

Toe 'k onderlest 't boeksie van de Slieruchse scheepswurreve nog 's deurblaoderde, kwamme d'r aamel weer ouwe herinneringe naer bovene. D'r stinge bevôôbeld twêê houte roeibôôte in, die gebouwd wazze deur Leen van der Graef. Nou wil 't geval dat in datzelfde rijchie huize bij dat wurrefie, m'n opoe weunde. Je weet hoe dat gong, hee, uit school eerst eve bij opoes aan voordà je naer moeders gong. Weet jie waerom? Bel.....opoe hà mêêstal zwarte broksies in huis en daer wazze we dol op! Nae lang soebatte kregge me d'r werempel wel 's twêê ok. Je kon dan achterom zô bij Leen van der Graef komme, dus daer bleef 'k nog wel 's eefies staon kijke.

Schraochies

Soms was Leen mè goed weer buite aan de gang. Lange dikke planke, mêêstal van aaikewood glôô 'k, lagge dan op twêê of drie schraochies. Dan was tie bezig met zwaere bezaltkaaie, die met 'n touw aan de ende van de planke wiere opgehonge. Hij nam dan 'n bos riet die die in brand stak en zô maakten die de plank waarm tot die ging buige. Boog die plank te veul, dan mos tie weer in de weer mè natte baoliezakke. Die wiere dan bovenop de planke gelege. As schooljonchie begreep ie dat nog nie zô goed netuurlijk, mor 't had netuurlijk te maoke met krimpe en uitzette. As 'k nou in de gelegenighaid zou weze zou 'k iederen dag gaon kijke, nè zô lang totdat die bôôt hêêlemael afgewaarkt zou zijn. Je kan wel naegaon, dat 'r 'n hêêle tijd voor nôôdig was, om zô 'n rijswaarkersaok of ankerook klaor te krijge. Eerst aal dat buige van die planke en eer dat aal de spante en de rest klaor was, nou daer zalle best 'n paor maonde mee gemoeid gewist zijn. Zaoge en schaove kostte veul tijd en 't passe en mete bekant nog wel meer.

Brêeuwwaark

As 't dan klaor was, mos 't ok nog waoterdicht gemaakt worde. Daer gebruikte ze toen 'n soort vlas of hennep voor. 'k Denk dà ze daer teer in verwaarkt hadde. Brêeuwwaark noemde ze dat, glôô 'k. Dat spul wier dan met 'n dunnen baaitel en 'n haomer overal tusse de naedjies gesloge. Brêeuwe of kallefaote was dat. Azzie nou, nae zôôvel jaer trug denkt, dat êên man, in z'n êêntjie, zô 'n pracht van 'n bôôt kon bouwe.....

Dan lees ie nou in de krant van 'n tewaoterlaeting van 'n grôôt schip van 'n scheepswurreef waer 'k weet nie hoevel loi aan gewaarkt hebbe, dan ving 'k tóch dien houten aok van dien êêne man 'n nóg grôôtere prestaosie!

Hellinksie

'k Bin d'r jammer genocht nooit bij gewist as Leen 'n bôôt te waoter liet, mor 'k denk dat ie de bôôt met 'n kelderwind, 'n zôgenaomde dommekracht, 'n endjie omhông draaide om d'r 'n paor houte rolle onder te legge en dat ie dan zô van 't hellinksie de gantel in ging. 't Kan weze dat 'r eve 'n buurman mos hellepe, mor vedder niks, nee hoor, gêên drukte, dat was aamel mor flauwe kul.

Weet jie waer 'k nou zô benieuwd naer ben? Of t'r nog lezers zijn die nog meer wete of betere herinneringe hebbe aan 't maake van die houte bôôte. Die kenne me gerust 's schrijve hoor. Dà zou 'k aarg leuk vinge. Die loi van de waarkgroep hebbe m'n adres!

Onze hartelijk dank aan de inzender, die tegenwoordig in Brabant woont, van dit stukje.

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel 15368.